

כי תשא את ראש בני ישראל גו'

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

מגדרי המדידה והגבלה והופך להיות מספר ש"לא יספר". **מה-שאינ-כן** 44  
**כל שדרכו למנות, בין שאינו בטל לגמרי אלא הוא** 45  
**בבחינת מציאות מוגבלת ומוגדרת ותחושת "שות", הרי מזה יכול** 46  
**להשתלשל אחרי ירדות רבות וצמצומים רבים גם ענין הפכי** 47  
**כו', היפך הברכה חלילה, שגהו** 48  
**גם מה שאמרו אין הברכה** 49  
**שורה בדבר המנוי, אלא** 50  
**בדבר הסמוי מן העין, פי** 51  
**בדבר המנוי שעליו מדובר כאן,** 52  
 היינו מנוי במספר מוגדר בתוך גדרי 53  
 המציאות יש יניקה לבחינת 54  
**רע עין כו' 21** דבר שמונע את 55  
 הברכה, חלילה. 56  
**אמנם מצינו לפעמים בתור** 57  
 דבר יוצא מן הכלל שגם בדבר 58  
**המנוי, שאינו סמוי מן העין,** 59  
 ואם כן הוא בתוך גדרי המציאות 60  
 המוגבלת ויש בו "שות" שמצד 61  
**עצמו שיך יתכן שתהיה בו** 62  
**יניקה לבחינת רע עין שבמצב** 63  
 רגיל עלולה למנוע את הברכה, מפל- 64  
**מקום לא תשלוט בו עינא** 65  
**בישא עין רעה (בחינת רע** 66  
**עין), כמאמר רבותינו ז"ל 22** 67  
**שזרעא דיוסף ביה לא שלטא ביה** 68  
**עינא בישא, לא שולטת בו עין** 69  
 רעה כמו שכתוב 23 בברכת יעקב 70  
 אבינו למנשה ואפרים, זרעו של יוסף, 71  
**וידגו לרוב בקרב הארץ,** 72  
 ואמרו על כך חכמינו ז"ל שמשמעות 73  
 הברכה להתרבות כמו דגים, וידגו 74  
 לרוב" היא מה דגים שבים אין 75  
**עין הרע שולטת בהם שהרי הם** 76  
 מכוסים במים ולא גלויים לעין והם 77  
 מתרבים בכמות עצומה, אף זרעו 78  
**של יוסף אין עין הרע** 79  
**שולטת בהם אף על פי שהם** 80  
 גלויים והם בבחינת מספר. 81  
 והולך ומבאר את מעלתו המיוחדת של 82  
 זרעו של יוסף שעם היותו גלוי לעין ובבחינת מספר, בכל זאת יש בו ברכה 83  
 והעין הרעה לא שולטת בו: 84  
**והענין בזה, דהנה ידוע 24** בתורת החסידות **במעלת יוסף על** 85  
**אחיו השבטים והאבות אברהם יצחק ויעקב, שפאשר יוסף עשה** 86

1 "קליפת נוגה", לשון אור כי היא קליפה שמעורב בה גם טוב וקליפות  
 2 הטמאות לגמרי, ללא טוב כלל, והביטוי "כל" כולל גם את הקליפות שלמטה  
 3 מ'קליפת נוגה', הן הקליפות הטמאות לגמרי. **ועל זה נאמר 17 יראו**  
 4 **מהו' כל הארץ, שגם אלו שהם בבחינת כל (כל הארץ)**  
 5 ואפילו הקליפות המגודות לקדושה  
 6 יתפכו וגם הם **יראו מהו',**  
 7 **אלא שזו היראה של בחינת "כל"**  
 8 **היא מדרגה תחתונה ביראה**  
 9 כאשר יש מציאות שאינה כבד  
 10 הקדושה אלא שגם היא יראה מה'  
 11 ומתבטלת לאלוקות לפחות במידה  
 12 מסוימת. **ויש מדרגה נעלית**  
 13 **יתר ביראת ה', שגהו מה**  
 14 **שנאמר 18 יראו את הו', הינו**  
 15 **להיות בבחינת את, ומשמעות**  
 16 הביטוי "את הו'" היא הטפל 19  
 17 **לשם הו',** כדברי הגמרא (לענין  
 18 הזהירות מחציצה בטבילה) ש"את"  
 19 פירושו טפל ("דתינאי ורחץ את בשרו  
 20 במים שלא יהא דבר חוצץ בין בשרו  
 21 למים, את בשרו את הטפל לבשרו")  
 22 **שלא יהיה לו לאדם שום רצון**  
 23 **בפני-עצמו כלל וזו התבטלות**  
 24 לאלוקות בצורה הרבה יותר עמוקה  
 25 ופנימית.  
 26 **ועל-פי-זה מוכן החילוק**  
 27 ההבדל בין את שדרכו למנות  
 28 **וכל שדרכו למנות, שאת**  
 29 **שדרכו למנות, עם היותו**  
 30 **בבחינת מספר, שהרי "דרכו**  
 31 למנות" ולהיות נספר הרי הוא  
 32 **בבחינת ביטול לגמרי, 'את'**  
 33 **הטפל ממש, ולכן ממספר**  
 34 **זה אין שום יניקה לחיצונים**  
 35 והוא בדוגמת עניין המספר כפי שהוא  
 36 בעולם הבא שאין לו קץ וסוף,  
 37 **ואדרבה, שגם בבחינת**  
 38 **המספר עצמו נמשכת ברכה**  
 39 **עצומה כמו בבחינת אשר**  
 40 **לא יספר 20** כמבואר בחסידות שזו המשמעות הפנימית של הפסוק  
 41 "והי' מספר בני ישראל כחול הים אשר ימד ולא יספר" שלכאורה הפסוק  
 42 סותר את עצמו מראשו בו נאמר "מספר בני ישראל" לסופו – "אשר לא  
 43 ימד ולא יספר" אלא שהכוונה לברכה זו שבה גם המספר עצמו יוצא

17 תהלים לג, ח. וראה לקו"ת במדבר יג, ב. 18) שם לד, יו"ד. 19) סוכה ו, סע"א. ב"ק פב, א. 20) וישלח לב, יג. הושע  
 ב, א. 21) מאו"א ע, יד. 22) ברכות כ, א. וש"נ. 23) ויחי מח, טז. 24) ראה סה"מ עזר"ת ס"ע קב ואילך.